Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Appelafdelingen)

11. december 2014*

»Appel — personalesag — tjenestemænd — appel iværksat på et andet sprog end det, der er anvendt i den afgørelse truffet af Retten for EU-personalesager, der er genstand for appel — åbenbart, at appellen skal afvises«

I sag T-330/14 P,

angående en appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 21. januar 2014, Jelenkowska-Luca mod Kommissionen (F-114/12, Sml. Pers., EU:F:2014:3), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

Ewelina Jelenkowska-Luca, tjenestemand ved Europa-Kommissionen, Rom (Italien), ved advokaterne D. de Abreu Caldas, J.-N. Louis og M. de Abreu Caldas,

appellant,

den anden part i appelsagen

Europa-Kommissionen, først ved K. Herrmann og V. Joris, derefter ved Herrmann og J. Currall, som befuldmægtigede,

sagsøgt i første instans,

har

RETTEN (Appelafdelingen)

sammensat af præsidenten, M. Jaeger, og dommerne M. Prek og G. Berardis (refererende dommer),

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

1 Med appellen, som er indgivet i henhold til artikel 9 i bilag I til statutten for Den Europæiske Unions Domstol, har appellanten, Ewelina Jelenkowska-Luca, nedlagt påstand om ophævelse af den af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) afsagte dom af 21. januar 2014, Jelenkowska-Luca mod Kommissionen (F-114/12, Sml. Pers., herefter »den appellerede dom«, EU:F:2014:3), hvorved Personaleretten frifandt Europa-Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af afgørelsen af 11. juli 2012, i hvilken Kommissionen afslog hendes klage over den afgørelse, som Kontoret for

* Processprog: polsk.

Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder (PMO) traf den 25. august 2010, om ikke at tildele hende udlandstillæg i henhold til artikel 4, stk. 1, i bilag VII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingerne og appellantens påstande

2 Den 21. januar 2014 afsagde Personaleretten den appellerede dom på polsk, der var det processprog, som appellanten havde valgt, da hun anlagde et annullationssøgsmål ved Personaleretten i henhold til artikel 35, stk. 2, i Rettens procesreglement, der finder anvendelse på Personaleretten i henhold til artikel 29 i Personalerettens procesreglement. Denne dom blev forkyndt for appellanten den 22. januar 2014.

3 Ved stævning affattet på fransk og indleveret til Rettens Justitskontor den 31. marts 2014 iværksatte appellanten den foreliggende appel.

4 Ved skrivelse af 15. april 2014 meddelte Rettens Justitskontor appellanten, at appellen i henhold til artikel 7, stk. 5, første afsnit, i instruksen for justitssekretæren ved Retten ikke kunne registreres, idet den ikke var udfærdiget på det sprog, der er foreskrevet i procesreglementets artikel 136a, dvs. i det foreliggende tilfælde polsk.

5 Ved skrivelse af 2. maj 2014 anmodede en af appellantens advokater Rettens præsident om at foretage en fornyet prøvelse af afgørelsen om ikke at registrere appellen og om pr. kulance at anse appellen for registreret på datoen for stævningens indlevering, dvs. den 31. marts 2014. Advokaten oplyste i denne forbindelse, at Ewelina Jelenkowska-Luca først havde kontaktet hans kontor nogle få dage før udløbet af fristen for at iværksætte appel, og at hun havde udleveret hele den relevante dokumentation til ham, herunder den appellerede dom, på fransk uden at oplyse, at processproget i første instans havde været polsk.

6 Da Retten anså denne skrivelse for en anmodning om fravigelse af reglerne om sprog i procesreglementets artikel 35, stk. 2, litra c), besluttede den at registrere appellen og fremsendte derefter den nævnte skrivelse til Kommissionen den 18. juni 2014 med opfordring til Kommissionen om at fremsætte sine bemærkninger til anmodningen i henhold til den nævnte bestemmelse.

7 Den 1. juli 2014 indgav Kommissionen sine bemærkninger til anmodningen om fravigelse af reglerne om sprog. Kommissionen modsatte sig anmodningen og anførte bl.a., at anmodningen var fremsat for sent, idet Retten burde have givet sin tilladelse til at anvende et andet sprog end det processprog, der var fastlagt i henhold til procesreglementets artikel 136a, før udløbet af fristen for at iværksætte appel, idet denne frist udgør en ufravigelig procesforudsætning.

8 Den 18. august 2014 blev Kommissionens bemærkninger meddelt appellanten.

9 Appellanten har nedlagt følgende påstande:

— Den appellerede dom ophæves.

— Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne ved begge instanser.

Retlige bemærkninger

10 I henhold til procesreglementets artikel 145 kan Retten, når det er åbenbart, at appellen i sin helhed eller delvis ikke kan antages til realitetsbehandling eller er ugrundet, når som helst på grundlag af den refererende dommers rapport ved begrundet kendelse beslutte helt eller delvis at afvise eller forkaste appellen.

11 I det foreliggende tilfælde anser Retten sagen for tilstrækkeligt belyst af sagsakterne til, at den i medfør af den ovenfor nævnte artikel kan træffe afgørelse uden at fortsætte sagens behandling.

12 I henhold til artikel 9, stk. 1, i bilag I til statutten for Domstolen kan der iværksættes appel til Retten, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved EU-Personaleretten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

13 Denne procesfrist forlænges under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage i henhold til procesreglementets artikel 102, stk. 2. Det følger af fast retspraksis, at proces- og afstandsfrister ikke skal betragtes særskilt, hvilket indebærer, at når en procesfrist udløber, skal den forlænges under hensyn til afstanden med en fast særlig frist på ti dage (jf. kendelse af 7.7.2014, Gomes Moreira mod ECDC, T-39/14 P, Sml. Pers., EU:T:2014:684, præmis 5 og den deri nævnte retspraksis).

14 Det følger endvidere af fast retspraksis, at søgsmålsfristerne er ufravigelige, da de har til formål at tilvejebringe klarhed og retssikkerhed og undgå enhver forskelsbehandling eller vilkårlighed i retsplejen, og at det tilkommer Unionens retsinstanser af egen drift at efterprøve, om disse frister er overholdt (jf. kendelse Gomes Moreira mod ECDC, nævnt i præmis 13 ovenfor, EU:T:2014:684, præmis 6 og den deri nævnte retspraksis).

15 I det foreliggende tilfælde fremgår det af sagsakterne, at den appellerede dom blev forkyndt for appellanten den 22. januar 2014. Det følger heraf, at fristen for at iværksætte appel med tillæg af den faste særlige afstandsfrist på ti dage udløb den 1. april 2014. Appellanten iværksatte appel til prøvelse af den appellerede dom den 31. marts 2014, dvs. dagen før den nævnte frist udløb.

16 I henhold til procesreglementets artikel 136a er processproget ved appel af afgørelser truffet af Personaleretten det samme som det, der er anvendt i den afgørelse truffet af Personaleretten, der er genstand for appel, jf. dog procesreglementets artikel 35, stk. 2, litra b), og c), og artikel 35, stk. 3, fjerde afsnit.

17 En part, der iværksætter appel ved Retten, er således forpligtet til at respektere det processprog, som sagsøgeren har valgt i den sag, der er anlagt for Personaleretten (jf. i denne retning og analogt kendelse af 20.5.2010, Petrides mod Kommissionen, C-64/98 P-REV, EU:C:2010:279, præmis 15).

18 Procesreglementets artikel 35, stk. 2, litra c), der er indeholdt i kapitel 5 i første afsnit, som har overskriften »Regler om sprog«, giver imidlertid Retten mulighed for efter anmodning fra en af parterne, og efter at den anden part er blevet hørt, at tillade, at et andet af de i procesreglementets artikel 35, stk. 1, nævnte sprog anvendes helt eller delvis. Retten har i denne henseende allerede fastslået, at hvis der ønskes en fravigelse af reglen om anvendelse af processproget, skal anmodningen herom indeholde en udførlig og særlig begrundelse (kendelse af 13.5.1993, Ladbroke Racing mod Kommissionen, T-74/92, Sml., EU:T:1993:41, præmis 14), og dette gælder så meget desto mere, når anmodningen fremsættes af appellanten selv (kendelse af 24.1.1997, EFMA mod Rådet, T-121/95, Sml., EU:T:1997:6, præmis 10).

19 Det fremgår endvidere af procesreglementets artikel 35, stk. 3, at »[p]rocessproget anvendes særlig i parternes skriftlige og mundtlige indlæg, herunder de vedlagte dokumenter, samt i Rettens protokollater og afgørelser«, og at »[e]thvert dokument, der er affattet på et andet sprog end processproget, skal være vedlagt en oversættelse til processproget«.

20 Som allerede anført i præmis 2 ovenfor, er den appellerede dom i det foreliggende tilfælde affattet på polsk, og processproget i appelsagen er derfor polsk.

21 Den appel, som appellanten indgav til Rettens Justitskontor, var imidlertid affattet på fransk og var hverken vedlagt en oversættelse til polsk eller en anmodning om fravigelse af reglerne om sprog.

22 Det var først en måned efter udløbet af fristen for at iværksætte appel med tillæg af den faste særlige afstandsfrist på 10 dage, og 15 dage efter, at appellantens advokat havde modtaget underretning fra Rettens Justitskontor om, at appellen ikke kunne registreres, fordi det anvendte sprog ikke var det sprog, der foreskrives i procesreglementets artikel 136a (jf. præmis 4 ovenfor), at advokaten fremsendte den skrivelse til Rettens Justitskontor, der indeholder anmodningen om fravigelse af reglerne om sprog (jf. præmis 5 ovenfor).

23 Uanset spørgsmålet om, hvorvidt de grunde, som appellanten har påberåbt sig i denne skrivelse, opfylder kravet om, at der skal gives en udførlig og særlig begrundelse for, at det sprog, der oprindeligt blev valgt ved Personaleretten, skal fraviges, bemærkes, at en anmodning om fravigelse af reglerne om sprog, som er indgivet efter udløbet af fristen for at iværksætte appel, og som netop vedrører en appelstævning, der er udfærdiget på et andet sprog end processproget, som det er tilfældet for så vidt angår den anmodning, som appellanten har fremsat i den foreliggende sag, ikke kan give anledning til en tilladelse med tilbagevirkende kraft til at anvende det andet sprog i stævningen og dermed heller ikke til, at appellen efterfølgende bringes i overensstemmelse med de regler om sprog, der er fastsat i procesreglementet.

24 Da en fravigelse af reglen om anvendelse af processproget endvidere er betinget af, at Retten tillader en sådan fravigelse efter at have modtaget en anmodning, der indeholder en udførlig og særlig begrundelse, påhviler det appellanten at udvise omhu ved at fremsætte anmodningen i rette tid under hensyn til fristen for at iværksætte appel.

25 Det må derfor fastslås, at da den foreliggende appel ikke er indgivet på processproget i den sag, der gav anledning til den appellerede dom, dvs. polsk, er den ikke indgivet i overensstemmelse med de regler om sprog, der gælder for Retten, og kan derfor ikke antages til realitetsbehandling (jf. i denne retning og analogt kendelse Petrides mod Kommissionen, nævnt i præmis 17 ovenfor, EU:C:2010:279, præmis 16). En sådan formalitetsindsigelse kan ikke afhjælpes ved at indgive en anmodning om fravigelse af reglerne om sprog efter udløbet af fristen for at iværksætte appel.

26 Det følger af samtlige de ovenstående betragtninger, at appellen åbenbart skal afvises, uden at det er nødvendigt at forkynde den for Kommissionen eller at tage stilling til, om anmodningen om fravigelse af reglerne om sprog er begrundet.

Sagens omkostninger

27 Da den foreliggende kendelse er afsagt før forkyndelse af stævningen for Kommissionen, er det tilstrækkeligt at bestemme, at appellanten bærer sine egne omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 1, der finder anvendelse i appelsager i medfør af samme reglements artikel 144.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTEN (Appelafdelingen):

1) Appellen afvises.

2) Ewelina Jelenkowska-Luca bærer sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 11. december 2014.

E. Coulon
Justitssekretær

M. Jaeger
Præsident